

**“ Останах си в
родината и не
съжалявам.
Животът ми
стана по-цветен
и разнообразен.
Единственото, което
ми липсва днес, е
голямата сцена ”**

Етиен Левил, гушал
дъщеря си, която по това
време е бебе.

ЕТИЕН ЛЕВИ

СИРАКЪТЪТ

СКИТНИКЪ

„КАТО ДЕТЕ МЕ НАРИЧАХА ЧИФУТ, ГАДЕН ЕВРЕИН. В КАЗАРМАТА СЪЩО МЕ ОБИЖДАХА ЗАРАДИ ПРОИЗХОДА МИ”, РАЗКРИВА ФРОНТМЕНЪТ НА КУЛТОВАТА ПО СОЦА ГРУПА „ТРИК”. ОСТАНАЛ БЕЗ МАЙКА НА ГОДИНА И ПОЛОВИНА, В НАЧАЛОТО НА 90-ТЕ ТОЙ ЗАМИНАВА ЗА ИЗРАЕЛ, КЪДЕТО ТЪРСИ И НАМИРА НОВ КЪСМЕТ. НОСТАЛГИЯТА ОБАЧЕ ГО ВРЪЩА В РОДИНАТА И ДНЕС Е ПРЕПОДАВАТЕЛ ПО ПЕЕНЕ В НБУ И В „КАТО ДВЕ КАПКИ ВОДА”

Текст
ЦВЕТАНА ПЕШУНОВА

Който е живял през 80-те години на миналия век, няма как да не помни естрадната група „Трик”. Две гами и един мустакал снажен господин правеха такава шоу с песните и танците си, сякаш не бяха соцзвезди, а дошли на гастрол западняци. Репертоарът им беше леснозапомнящ се, а клиповете – невиджано лъскави за времето си.

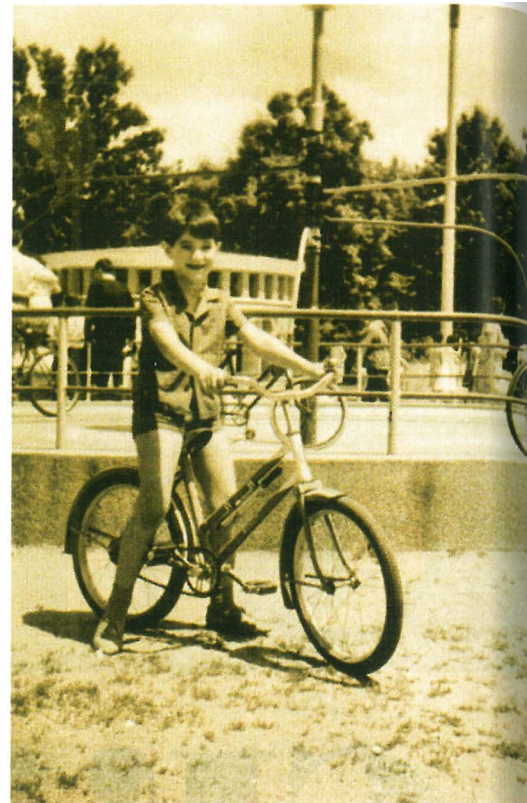
Днес култовата формация вече не съществува. Мъжкия ѝ двигател Етиен Леви замина за Израел през 90-те, където потърси и намери нов късмет в живота си. После пак се върна в България и сега работи като преподавател в НБУ. От няколко години има и роля в шоуто „Като две капки вода” – отговаря за музикалната подготовка на участниците. >>

▲ Малкият Етиен (вляво) със сестра си.

▲ Като ученик в долните класове (гетето на преден план).

▲ Етиен на колело, което баща му е купил от Полша.

Г-н Леви, отговаряте за музикалното обучение на участниците в шоуто „Като две капки вода“.

Комфортно ли Ви е в тази роля?

Чувствам се идеално, това е моят формат. За четвърти сезон участвам. В предаването всичко върви като по вода. Работата в шоуто ми доставя невероятно удоволствие, прави ме щастлив. Чувствам се необходим. Безкрайно обичам и уважавам артистите, които са в „Капките“.

Изтощителни ли са репетициите? Строг преподавател ли сте?

Аз имам голям опит. Свикнал съм с натовареността, обичам да работя и не усещам как минава времето. Дали съм строг? Нямам право да бъда такъв към хора, с които сме колеги. Те имат опит на сцената, и то голям, любими са на зрителите. За всички тях мога само хубави неща да кажа.

Какви са другите Ви ангажменти?

Направил съм така, че ангажиментите ми да не си пречат. Преподавател съм

в Нов български университет. Така сме подредили репетиционния процес с участниците в шоуто „Като две капки вода“, че да мога без проблем да водя лекциите си и часовете със студентите.

Имате ли амбиции да станете професор?

От 2006-а съм доцент, и то през ВАК (Висша атестационна комисия - б. р.) към Министерски съвет. До края на годината ще стана доцент-доктор и след това ще се подготвям за професурата. Да Ви кажа честно, аз не съм толкова амбициозен. Който ги може нещата и си ги знае, не е задължително да е професор, за да бъде признат. От 1998-а преподавам. Казват, че в днешно време човек трябва непрекъснато да се доказва, но едва ли титлите правят артиста, музикант и преподавател по-стойностен. Според мен научната степен на по-високо ниво е необходима само за да не си помислят някои, че могат да ме командват и да си правят, каквото си поискат. Това е просто един растеж в йерархията, в академичните среди. Проф.-доктор

Милена Шушулова, директор на нашия департамент, ми каза: „Етиен, ти отдавна си на ниво за професура. Просто чисто документално трябва да се изрази това и те моля, недей го изоставя. Аз лично много държа ти да бъдеш професор...“. Отново казвам – не съм толкова амбициозен. При мен нещата идват не насила и с напъни, а по най-естествен начин, дори и с малко забавяне.

Това лято се навършват 33 години, откакто сте на голямата сцена...

Да, от 1 юли 1983 г. съм на сцената. Тогава започнах работа с вокална група „Трик“. Бяхме в състав – аз, Румяна Георгиева и Диана Дафова. Работихме изключително всеотдайно и направихме много нови неща в българската популярна музика, които дотогава не бяха познати като актьорска игра, мизансцен ... Това ни беше поставено като задача от нашия импресарио господин Стефан Широков, който е и създател на група „Трик“. За съжаление, той миналата година почина. След това щафетата бе поета от композито-

Вокална група „Трик“ се разпадна и залезе във време, когато още не беше изгряла напълно. Имашме още много неща, които можехме да кажем на себе си и на публиката

(1) Разходка в парка. На гърба на Етиен е Александър Партов.

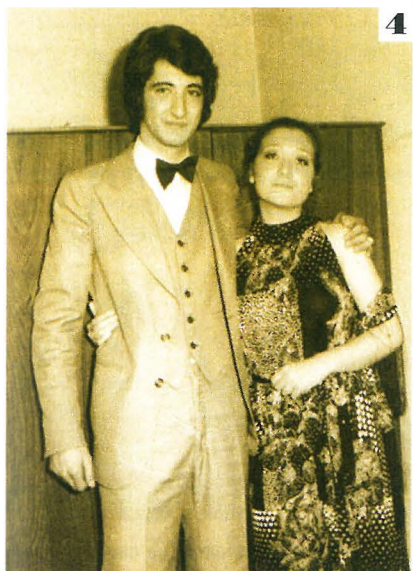
(2) Бъдещата естрадна звезда репетира с китарата.

(3) На войнишка бригада, Етиен е вляво.

(4) Като абитуриент с дамата си Зоя Ловчинова.

(5) На репетиция с бенда в казармата.

Не съм се радвал толкова на моите самостоятелни изяви. Аз съм колективен играч. В един добър отбор могат да блеснат и индивидуалните качества на човека

ра Найденов, който също, за жалост, вече не е между живите. Мога да кажа, че сътворихме прекрасни неща, които останаха в паметта на хората. В прекрасни взаимоотношения съм с Руми и Снежка, а с Нели, с която бяхме в дует, сме като брат и сестра. Когато Диана Дафова напусна „Трик“, за да прави индивидуална кариера през 1985 г., поканихме Снежка и тръгнахме много силно. В периода 1986-1987 г. издадохме първата си дългосвиреща плоча, а след година и втора. Дадохме по този начин много сериозна заявка. Съобразявахме се с нас и най-големите български изпълнители. Чувах как те от време на време питат организаторите кога ще пее „Трик“ – дали ще е в началото, в средата или в края на кон-

церта. Това го правехме, за да преценят кога да излязат те, тъй като ние бяхме много любими на публиката и винаги изявите ни се увенчаваха с успех и силни аплодисменти. Най-голямата ни болка и тежък момент беше, когато се разделихме. Знам, че това стана по изкуствен начин. Вокална група „Трик“ се разпадна и залезе във време, когато още не беше изгряла напълно. Имахме още много неща, които можехме да кажем на себе си и на публиката. Разделихме се точно когато не трябваше.

Защо се стигна до разпадането на „Трик“ през 1988 г.?

Това са неща от кухнята, не обичам да говоря много-много за тях. Знам, че

в професионално отношение голямата ми любов е вокална група „Трик“ и дуетът ми с Нели. Не съм се радвал толкова на моите самостоятелни изяви. Аз съм колективен играч. В един добър отбор могат да блеснат и индивидуалните качества на човека.

Интриги и завист замесени ли са в разпада на групата?

Появиха се завистници. Бъркаха ни се, опитаха се да ни пречат. Стигна се до разрыв... Не сме имали сериозни конфликти, само разправии, но се поддадохме на манипулациите, които целяха да ни разделят.

В средата на 80-те с „Трик“ печелите трето място на „Ев- >>

▲ Младият Етиен на районен преглед на политическата песен.

▲ С формация „Форум“, Етиен е вляво.

◀ С група „Алегро“ (вляво на лявата снимка, вторият отгясно на дясната).

ровизия”, но нищо не се чува в България и дори едно „Браво” не ви казват...

Същата година през януари приехме за член на група „Трик” Снежана Петкова. Заработихме добре. Един ден Найден Андреев ми каза в Съюза на композиторите: „Смяташ ли, че можете да се подготвите за конкурс на „Евровизия”? Най-големите телевизионни компании се събират там.” Нямах време да помисля, съгласих се веднага. Направихме на няколко езика песни, които е писал Найден за различни колеги. Това беше най-тежкият конкурс в Европа. 25-минутна програма на живо с Бигбенда на Брюкселското радио и телевизия. Според регламента цялата програма трябваше да е шоу, теост с костюми, танци, актьорска задача... Огромна беше радостта, когато разбрахме, че получаваме трета награда. Зад нас останаха дори представителите на ВВС. Когато се върнахме в България, очаквахме

признание, но, за съжаление, това не стана. Явно някой се е подразнил, че група „Трик” отива и печели награда, и то на конкурса „Евровизия”, при положение че страната ни е членка на „Интервизия”.

Може ли да се възроди „Трик”?

Опитвал съм се няколко пъти, но е трудно. Манталитетът на хората е доста по-различен. Може и да го направим, но Снежи и Руми от доста години са вокалистки на Васил Найденов. Те работят с една от най-големите български звезди, с човек, който е доказал своите качества. За съжаление обаче, не са вече певици в „Трик”. Защото едно е да си изпълнител в „Трик”, друго е да си вокалист, пък било то и на най-големият. Това са много важни неща и трябва да се знаят. Нямам нищо против да се направи възраждане и отново да бъдем на сцената, но ми се струва почти невъзможно, защото манталитетът на хората е

друг. Вече не им се репетира, търсят спокойствие... Може би сме изморени от борбите в живота.

Как се събрахте в дует с Нели Маринкова?

Бях се прибрал от Израел и носталгията ме караше да се опитам да направя ренесанс на „Трик”. Преди да замина пък, пробвах да сформирам група „ХетТрик”. Видях обаче, че няма да мога да възстановя формацията, започна някак да се разводнява името. С Нели се срещнахме в един музикален магазин и се заговорихме случайно. Оказа се, че и тя като мен е била ученичка на Ирина Чмихова. Събрахме се да пробваме разни неща и ми стана ясно, че е страхотна и като танцьорка, и като певица – с много специфичен глас, плътен, с прекрасни височини. Двамата щом запеехме, звучахме като един. Това е много рядко съчетание. Тогава дойде и идеята за дует. Първоначално бяхме „Шоу „Трик”, след това

Човек трябва да има собствен талант и да расте нагоре, а не някаква партия да го издига. Не осъждам тези, които са били партийни членове, но не желая и те мен да ме съдят

станахме дует „Етиен и Нели”. Явихме се на фестивала „Златният Орфей” през 1998 г. и спечелихме Втора награда. През 1999 г. пък триумфирахме на 30-ия юбилеен пролетен радио-конкурс с песента „Поглед към мама”. Казват, че в дуета с Нели съм намерил своята сценична половинка.

Разкажете за първото си излизане на сцена.

Както споменах, ученик съм на една от легендите на българската естрада Ирина Чмихова. Тя ми даваше свобода и непрекъснато правехме концерти като студенти. Ирина много страдаше, защото големите композитори и аранжори не желаеха да правят песни за нейните ученици. Ние обаче намирахме начини да се изявяваме. Моето кръщение на сцената като професионален изпълнител беше през 1983 г. с „Трик”. Когато получих предложение

от създателя на формацията г-н Стефан Широков да бъде част от вокалната група, не се поколебах да приема. Това ми беше мечта. Много пъти съм имал намерение да замина в чужбина, за да изкарам пари за кола и нов инструментариум, но съдбата винаги се намесваше и не тръгах. Явно е било предопределено да бъда в „Трик”. Преди да се кача на сцената с групата, съм имал изяви като пианист и певец, участвал съм в програми. Но пак повтарям – считам, че моето кръщение беше с „Трик”, много неща научих там. Стефан Широков ми каза: „Етиен, имаш страхотни качества. Ти си не само певец, но и музикант, танцьор и артист. Такъв човек ми трябва. Искам да създам група от нов тип”.

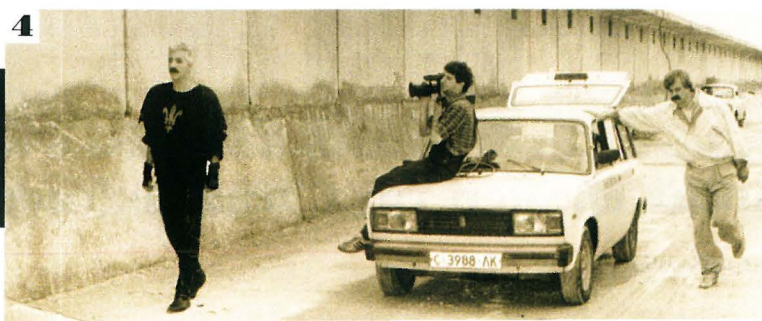
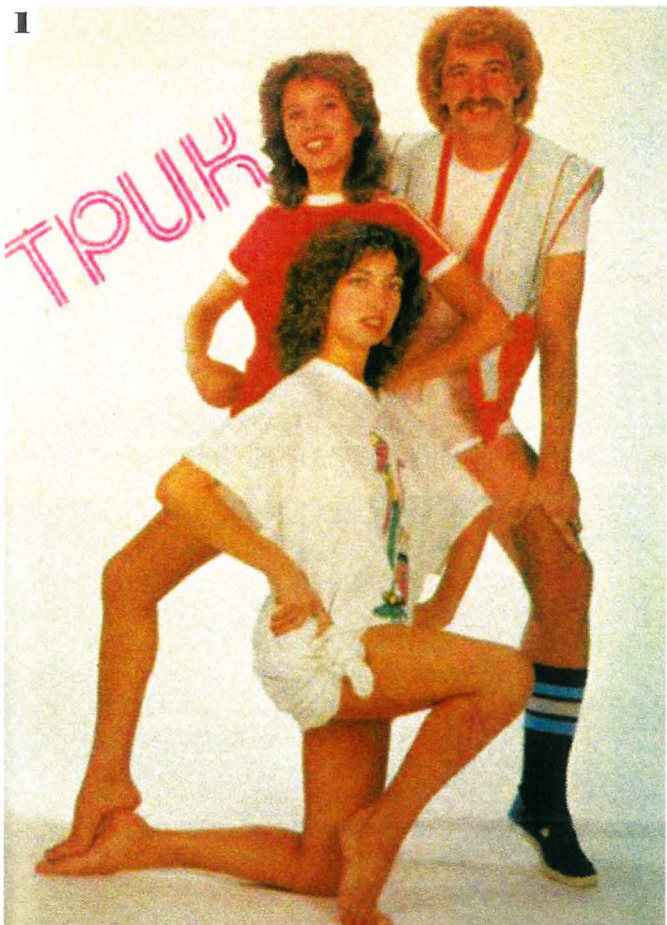
Имате ли травми от танците на сцената?

Като танцьор не съм имал травми. Ви-

наги когато съм излизал на сцената, съм се разгривал много добре. За мен не е имало значение дали сме в зала 1 на НДК или в някое неизвестно село – аз уважавам, ценя и обичам публиката по един и същ начин. Безброй пъти са ме питали защо се разгривам преди концерт, все едно съм спортист. Ами, ние танцуваме на сцената, където дори един кабел може да доведе до травма. Човек трябва да бъде разгрят, за да е гъвкав и подвижен, да е способен да откликне на всякакво негативно предизвикателство, което се изправи пред него.

В зората на демокрацията заминахте за Израел...

Мислех дори да не се връщам в България, с такава идея заминах. В едно от най-тежките времена, в началото на така наречената демокрация, бях тук и се чудех как да купя мляко, с как- >>

(1) Етиен започва работа в група „Трик” през 1983 г. Колежки тогава са му Диана Дафова и Румяна Георгиева.

(2) С група „Трик” в състав Етиен, Руми и Снежка.

(3) В група „ХетТрик”.

(4) Етиен снима клип за телевизията.

Етиен Леви се подписва на сватбата си. Певецът има официален брак само с първата си жена, майката на дъщеря му.

за страхотен мюзикъл. Отидох и ми дадоха текстовете. Изпълних всички изисквания за първото отсяване и ме поканиха на втори тур, където пях и свирих пред петчленно жури. След това комисията се увеличи и вкараха и публика. Явиха се 260 човека на конкурса, а аз бях сред одобрените. Имаше хора, които се зарадваха на успеха ми, но и такива, на които им беше болно, че не са на мое място. В България беше разпространено, че на Етиен Леви му съкратили ролята, за да скрият неспособността му да пее. Какво да кажа?! Това е то! По характер обаче съм такъв, че не обръщам внимание на подобни приказки.

Защо се върнахте от Израел?

Не успях да овладя носталгията. Сдобих се с много приятели в Израел. Получих покана и за един детски мюзикъл, а ми казаха, че тепърва ще има и още работа за мен. В периода на затишие се прибрах в България за един месец. След това завършихме спектаклите в Израел, започнахме детския мюзикъл и други неща, гарантиращи ми приличен живот. Тогава ми споделиха, че роднините ми в България не са добре и имат нужда от мен. Прибрах се уж за малко тук, но явно носталгията излезе по-силна. Останах си в родината и не съжалявам. Животът ми стана по-цветен и разнообразен. Единственото, което ми липсва днес, е голямата сцена. Много хора си мислят, че щом вече не съм с група „Трик“ и с Нели, няма какво да кажа като изпълнител. Не е така. Аз съм си изпълнител и дори не считам преподаването за основна професия, макар с него да си вадя хляба. Работата в университета ми е хоби и мисия, а си мисля за сцената.

Сега ходите ли често в Израел, където живее сестра Ви?

Често не. Миналата година ходих. Мога да кажа, че откакто съм се прибрал в България, съм бил в Израел само няколко пъти. Сестра ми си живее там и през май ще дойде за абитуриентския бал на сина ми.

Обиждан ли сте някога заради еврейския си произход?

Да, като дете ме наричаха чифут, гаден евреин. В казармата също ме

С дъщеря си и двамата си синове.

ви връзки и с какви рушвети да намирам храна за дъщеря ми, която тогава беше малка. Трудни години. Тогава разбрах, че имам възможност заради произхода ми да замина за Израел. С цялото ми семейство отидохме там – с първата ми съпруга и дъщеря ми. Опитах се да уча в България иврит, но документите станаха бързо и се наложи да заминем, без да знам езика. Там го учих шест месеца.

С какво се занимавахте в Израел в началото?

С какво ли не. Получавахме известни помощи. После обаче помощите трябваше да минат под формата на кредит. Не исках да вземам заем и започнах да работя – чистил съм улици, бил съм в озеленяването. Според мен няма срамен труд, има достоен живот. Аз съм със закалката на Строителни войски, където служех, защото няха връзки-

те да вляза в ансамбъла. Нарочно ме изпратиха трудовак заради еврейския ми произход. Когато влизах в редовете на родната казарма, имах роднини в Израел и леля в Западна Германия. Бях за властите потомък на врагове. Майка ми е българка, а баща ми – български евреин. Аз самият съм роден и израснал в България. Не го афиширам, но съм голям родолюбец. На конкурси съм представял достойно родината си като изпълнител и човек.

В началото в Израел Ви е било трудно, но в крайна сметка сте успели...

При мен нещата стават случайно. Работех в магазин за мебели и се обади моя братовчедка. Покани ме на вечеря и каза, че в един от техните най-популярни вестници е обявен конкурс – най-големият израелски продуцент правел кастинг за певци и танцьори

Не исках да вземам заем и започнах да работя – чистил съм улици, бил съм в озеленяването. Според мен няма срамен труд, има достоен живот

обиждаха. Винаги съм твърдял, че ако искаш да кажеш нещо за някого, трябва преди това да му станеш приятел и да видиш какъв човек е. До този момент няма мой близък, който да се оплаче от мен, че съм го предал.

Когато сте на година и половина, майка Ви умира от левкемия. Отгледан сте от баба Ви, която Ви казва да се прекръстите, за да си нямате неприятности, дори Ви моли да го направите...

Така беше. В трудностите и с житейските уроци човек еволюира. Усещал съм, че искам да бъда по-духовен. Колкото до това дали съм бил склонен да се прекръстя, ще кажа, че никога не съм имал основание да се срамувам от името си. Леви е едно от най-старите библейски имена.

Какво помните от майка си?

Мама е била страхотен музикант, но въпреки това завършва института за детски учителки с музикален профил. Починала е много млада, на 35 годи-

ни. Познавам я само от портретите и от разказите на баба ми, нейната майка, която, както споменахте, отгледа мен и сестра ми. Леля ми, родната сестра на мама, също взе участие в нашето възпитание.

В рода Ви има големи аристократи от царско време...

Дядо ми, бащата на прекрасната ми майка, е бил изключителен аристократ. Завършил е финанси в Белгия, знаел е три езика перфектно. Моят прадядо и неговите братя са основателите на банковото дело в България, а чичо ми е бил министър на финансите в царското правителство, първият директор на БНБ. Другият ми дядо пък е бил военен, завършил две академии в Петербург и Париж, герой в Балканската война.

А еврейските Ви предци?

Мой прадядо е бил председател на евреите в Базел. Въобще от много издигната фамилия съм, изключително горд съм с потеклото си.

Баща Ви с какво се занимаваше?

Беше прекрасен човек с голяма певческа дарба. Той е един от пионерите на българската популярна музика, създател е на първия квартет – „Лесли“ (по това време много популярни са оркестър „Оптимистите“ и джаз „Овчаров“) през 1946 г. Оттам са излезли плеяда големи певци и музиканти, както и моят баща. Майка ми открива таланта на баща ми и много помага за създаването на втория квартет „Алегро“ с Леа Иванова и Ирина Чмихова.

Били ли сте някога партиен член?

Никога! Човек трябва да има собствен талант и да расте нагоре, а не някаква партия да го издига. Не осъждам тези, които са били партийни членове, но не желая и те мен да ме съдят. По принцип по комунистическо време не се гледаше с много добро око на тези, които се занимаваха с т.нар. лека музика. Просто върхушката ни >>

▲ Участие в музикъла „Йосиф с невероятната риза на райета“ в Израел.

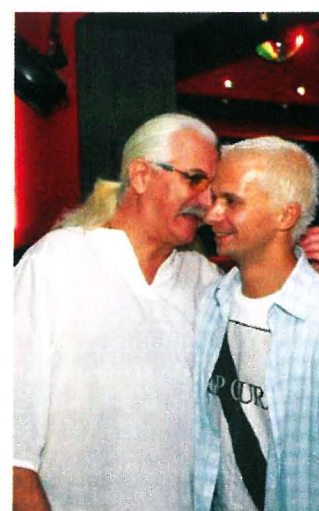
▲ Зад кулисите на музикъла „Йосиф“.

▲ С Коцето Калки, Поли Генова и Прея.

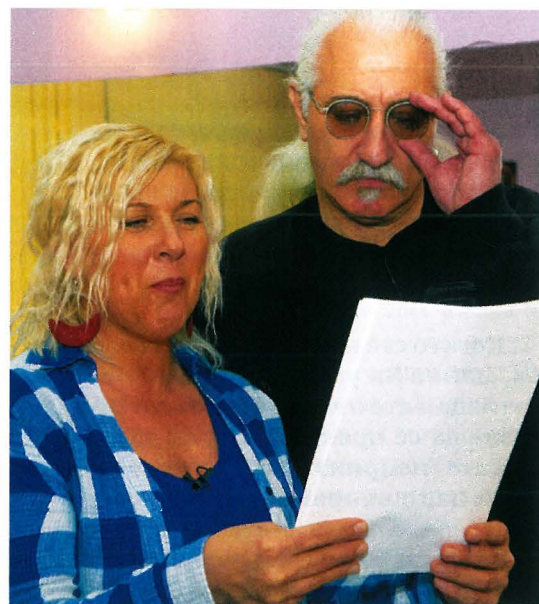
▲ С Ищар в предишно издание на „Като две капки вода“.

▲ Етиен с Део, водещия на първото издание на „Х Фактор“.

▲ Етиен и Рафи в първи сезон на „Като две капки вода“.

▲ С Албена Михова в шоуто за имитации.

▲ Етиен дава напътствия на Мария Игнатова.

▲ Етиен Леви е музикален педагог в „Като две капки вода“.

» търпеше, защото искаше да докаже, че в България хората на изкуството се уважават и тачат. Ходил съм да проверявам дали имам някакво досие и ми се отговори, че не съм представлявал интерес. Но много добре знам, че са се интересували от мен. Човек с еврейски произход съм и в периода 1948-1949 година много от роднините ми, включително баба и дядо, са заминали за Израел. А както казах, имам и леля – вече покойница, която живееше в Западна Германия и която, не знам по какви глупави причини, я водеха невъзвръщанка. Нали Ви е ясно на човек като мен с леля във ФРГ и роднини в Израел как са гледали? Пак повтарям, те затова и ме вкараха в Строителни войски, считайки ме за потенциален враг. Същият този „враг“ обаче след време донесе международни награди за България, а не за друга държава.

Кошмарна ли беше казармата

за Вас?

Служих две години и малко, бях командир на отделение. Обичаха ме и ме уважаваха войниците. Бях много либерален към всички, независимо от произхода им. За мен хората сме чеда на Бога. Командирите не ме обичаха, те дори ми поставяха капани. Питаха ме дали познавам леля си от Германия, роднините си от Израел, дали ми пращат марки и долари...

Когато станяхте певец, комунистическите власти създаваха ли Ви пречки да пътувате в чужбина?

Първото ми излизане на Запад беше през 1985-а на споменатия конкурс „Еurovision“ в Белгия. През 1984-та пък с „Трик“ спечелихме втора награда в град Рощок, ГДР. Бонус към приза беше правото да снимаме с режисьор от Берлин. Баба ми 20 години не я пуснаха да види родното си дете – леля ми в Германия. Тя беше тръг-

нала да пътува с „Ориент Експрес“, но се опитаха да я удушат във влака. Баба казваше, че Господ ѝ е помогнал да се спаси. Имаше дълго време белези по врата.

Кой се е опитал да я убие?

На една от гарите при нея отива човек в униформа и казва на немски език на баба да му даде документите си за проверка. Докато тя бърка да ги извади, той скача върху нея и се опитва да я удуши. Била е сама в купето и в този момент Господ ѝ е дал сили да изблъска нападаеля с краката си към вратата. Започнала да вика за помощ и да тропа по стената. Онзи се изплашил и избягал по коридора. Какво нещо, а? 20 години не я пускат да пътува в чужбина, а когато накрая ѝ дават разрешение, се опитват да я убият. Ненавиждам такъв строй. Не е нормален.

Ходили ли сте при Ванга?

За съжаление, не, въпреки че съм

приятел с Шкумбата, който ѝ е бил съсед, и бяхме говорили да ме заведе. Бях ѝ донесъл на Ванга вода и пръст от Божи гроб и ми се искаше да ѝ ги подаря. Но така и не отидох. Преди много години близък приятел на семейството, свещеник, е ходил при баба Ванга и ѝ е занесъл захарче, върху което е спала мама, като е заболяла от левкемия. Когато пророчицата взела бучката, казала: „Върни се веднага в София и предай на родителите на Кинчето (така се казва майка ми) да я махнат от Раковата болница и да започне да пие урината на малкия (тоест моята). Тогав баба отишла при лекарите в онкологията. Те обаче ѝ обяснили, че ако семейството си вземе мама, трябва да се подпише, че медицинският персонал няма да носи отговорност. Баба се отказала и майка ми си останала в Раковата. Винаги съм чувствал липсата на мама.

Да поговорим за браковете Ви. Колко време продължиха?

Първият продължи близо 15 години. Бившата ми съпруга живее в Швеция. Тя беше медицинска сестра. С втората ми жена, фризьор по професия, нямахме граждански брак, но имаме 2 прекрасни момчета. И с нея се разделихме преди 10 години. И двете са щастливо омъжени за други мъже. Единственото, което ме свързва с тях, са децата: дъщеря ми – 29-годишна, и двамата синове – големият на 18 и малкият на 16 и половина. И трите ми деца се обичат и почитат. От 2004-та съм с жената, с която живея в момента. Тя не обича да се говори за нея. Офис мениджър е във фирма за недвижими имоти. Нямаме граждански брак, но и не считам, че това е необходимо. Важното е да има разбирателство между нас.

Откога сте с дълга коса?

От малък харесвам дългите коси. Това е потребност за мен. Като ученик в музикалното училище бях най-големият противник на подстригването. Харесвам дългите коси, може би защото по сърце съм рокаджия и групар. Освен това такава коса е подходяща за различни прически, което е важно за сцената. Преди няколко години реших да я пусна дълга. Сега само я поддържам. Не искам да я боядисвам, изражени-

Като участник в „Денсинг старс 2“ с Ива Григорова.

В „Капките“ с хореографката Алекс, Георги Низамов, Зуека и Рачков.

ето ми издава хлапака, който дреме у мен. Ако се боядисам, ще изглеждам като смешен чичко.

Какво може да Ви накара да отрежете косата си?

Много пъти съм се подстригвал. Преди години го направих в Израел и моя

братовчедка ми каза: „Извинявай, ти си в депресия – това, което си направил, е симптом“. Отвърнах ѝ, че не е вярно. Рязко мога да си сменя имиджа. Никога, когато съм си рязал косата, не съм съжалявал, защото тя расте. Не е като акъла, който, ако го нямаш, няма да ти дойде ☹

Не искам да боядисвам косата си, изражението ми издава хлапака, който дреме у мен. Ако се боядисам, ще изглеждам като смешен чичко